

SOSIALURIN

Blasfjórni

Villi Sørensen, (ábyrgd)
tlf. 5479 — KlakksvíkPrentamiðjan & Høysbrøyt
tlf. 1820Jákup Lindenskov
tlf. 2209 — Tórshavn

Ítróttatungdómurin

RÚGVAN av ungfólki, sum á hvørjum ári ger stórarbeiði við venjingum og ferðum kring um alt landið, økist í hvørjum. Hesin ungdómur ber friskleika, kimleika, gleði og spenning við sær, hvar hann ferðast.

HIN sanni, sunni og livsfriski kappingarhugurin er ikki bert til gagn og gleði fyri tey, ið útinna kappingarverkið, men eisini fyri hina stóru mannfjöldina sum við at vitja til hesar kappingar, eisini andar livsfriskleika í seg.

TAÐ ER tó ikki altíð so lætt hjá hesum ungu at ríva seg leysan úr dagsins yrki. Tað skulu stundir til venjingar, og tað krevur tíð og peningur til ferðir. Felögin eru ofta veik figgjarliga, ja, tey stutt sagt mangan ikki orka hesar uppgávur.

IVALEYST eru øll samd um, at ungdómurin skal fáa og eiga hini bestu menningarlikindi bæði til líkam og sál; men hitt almenna ger ov lítið á hesum øki. — Víst hevur hitt almenna risauppgávur at loysa; men ungdómur er livandi verur og má eiga sama rætt og somu smódir — um ikki størri — enn aðrar greinir í samfelagslívinum.

TAÐ má tí verða ein hovuðsuppgáva hjá teimum, ið til eina og hvørja tíð ráða fyri borgum, at veita ungdóminum hinar størstu smódir — bæði figgjarliga og á annan hátt.

ORÐIÐ

Er tað bert í hesum lívi,
at vit hava sett vón okkara á Kristus, tá eru vit
tey syndarligastu av øllum
menniskjum.

1. Kor. 15,19.

Kunna vit ikki í hesum lívi gleðast í Harranum, tá er trúgv, sum vit vitna um, kraftarleys, men er hin æviga livsins vónin ikki livandi, og gongur hugurin ikki til okkara tilstundandi heim, tá eigur trúgvin ikki grund til at hvíla á.

Málið er hitt æviga lívið, tað er altíð at vera saman við Kristi. Men vegurin til livsins land gongur gjøgnum deyðans dal. Í hesum dali, hvar vlt eru í einum

deyðans líkam, missa vit ofta málið úr eygssýni, og hin æviga dýrdin kámost heilt burtur fyri sálareyganum. Tá er vandi, tí tankin um himmalin eigur kraft til at draga tað jarðarbundna sinnið móti tí ljósa og góða.

Kunna vit trúgva á Kristus og aldri leingjast til fundin á himmalstrond? Sanniliga, trýr nakar á Kristus og eigur livandi samfelag við hann, so skuldi hann í stillum stundum dvølt við tann nýggja staðin í erva, hvørs dýrd eina ferð skal opinberast okkum.

»Og hann visti mær ána við livsins vatni, skínandi sum kry, stal, og hon rann frá háseti Guds og Lambins.« Opb. 22,1. Kristna sál, tonk ofta um himmalin!

»So mangur á fólðum royndi at vinna sær dýrgrip her, ja, gull og tær dýru perlar, sum virði hava í verð. Men tá ið so deyðin kemur, hvat virði hava tær tá? Tá hjálpa bert tær blóðperlar, sum runnu á Golgata.«

P. S.

TIL SOLU:

Ein ITKIN barnavognur — brúktur — til sølu.

Tlf. 2209.

Handilsskúlaprógv á Tvøroyri

Á Tvøroyrar handilsskúla hava hesir næmingar tikið handilsskúlaprógv: Hildigarð Berg, Sigríð Maria Berthelsen, Sanna Hammer, Berghora Midjord, Birna Mortensen, Beinir Nattestad, Dina Nielsen. Úrslitini vóru hesi: 1 mg+, 1 mg, 4 mg+ og 1 g+.

Á fyrirreikingskeiði til handilsskúlan hava gingið 10 næmingar í vetur.

Á seymiskeiði gingu 30 kvinnur og somuleiðis eisini 30 kvinnur á handarbeiðsskeiði á Tvøroyrar kvøldskúla.

VEITST TÚ

AT innsjøgvurin Waconda Springs í Kanada liggur 1000 km frá havinum, men hóast tað vatnið salt, og har lúðir fjarar eins og í havinum.

OLAVUR NOLSO SKRIVAR

Aftursvar til
huldumann í Dag-
blaðnum nr. 44

Tað sær út at tann stubbi eg skrivaði í SOSIALIN nr. 47 rakti onkran heldur meint. Ætlanin var ongatið at svara aftur. Men við tað at har eru pástandur sum ikki hóska við verunleikan, so ein litil rættleiðing. Tað er nyttuleyst at koma í blaðtjak við huldufólk, so hetta er sísti stubbi á hesum sinni.

Tað er verunleiki at Javnaðarflokkurin hevur lagt uppskot fram um hækkan av studningsveitanini frá 40 til 60 pst., tá ið ræður um byggjan av nútímans skúlam.

Tað viðgongur eisini omanfyrir nevndi »maðure, hvat er merkiligt. Um tað var Danbjørg og ikki Davidsen hevur minni týðning, tað avgerandi er at tað var okkara flokkur.

At eitt tilíkt mál dugir til valagn er eyðsæð. 60 milj. grunnurin var eisini av fólkaflakkinum skirdur, bara valagn. Hann kemur Føroyum væl við nú.

J. P. Davidsen fær í hesum viðfangi — í sama andadrátti eitt spark. Ivaleyst ikki tað fyrsta og verður neyvan tað seinasta, úr hasum horninum. Tjást nevndi eg nokur orð um havnabygging. Tað var ikki vent imóti nokrum.

So breggjast hesin góði huldumaður: undir »sjálfstýrislandsstýrinum« varð nakað útygt her.

Tað skal landsstýri, figgiarnevnd og ting eiga stóra tøkk fyri.

Tær fáu ferðir umsóknir hava verið á tingi frá okkum, hava tær verið viðgjørdar við beinameli.

Skuldin fyri at ov langt er ímillum útyggjan, er ikki at finna har. Eitt aftrat: Tað var peningur skattaborgaranna sum figgiði seinastu útyggjing her og ikki »sjálfstýrislandsstýri«.

Stórsta orsøkin til hetta aftursvar er hesin láturligi pástandur, at eg skal vera sambandsmaður.

Tað er tí best, at ávísar nakrar verunleikar um sambandsfortíð fólkaflakksins. Tað er greitt at hetta gerst ikki í litlum blaðstubb. Tað hevði fyllt nógv bløð um tað skuldi verið lýst út í æsir.

Tað er tibetur eisini ríkið í nasarnar á fólkaflakksmonnum ferð eftir ferð, teimum til áminningar.

Lønin verður samsvarandi vanligt galdandi reglur í tí fakfelag, viðkomandi hoyrir heima í.

Umsóknir við avriti av prógvi, viðmælum og tilíkum skulu verða býarverkføðinginum í hendi í seinasta lagi tann 15. august 1967

Tórshavn, 1. juli 1967.

Tann ið minnst bardagaárini tá hesin flokkur bólgnaði upp til 12 tingmenn, kann gita hvat hent hevði arbeids- og fiskimonnum, um teir høvdu blivið 13. Ein nýggj Gabelstíð hevði upprunnið.

Rakstrarróp og geyl, fullveldi, kvetting. Ein óhugnalig hets propaganda, gjørd eftir útlendskum einaræðis sniði, østi ein part av teim minni støðfesta upp í varg.

Tá so hesir sjálfstýrispingar rettliga varnaðust tað hettislíga toðu teir høvdu provokerað fram 1946 kom ræðsla á teir — deyðaræðsla. Ein kundi so hildið, nú læa sambandsmenn í skeggið. Nei, teir hava ivaleyst staðið sum kánus. At fáa hjálp úr tí horninum. Høvdu teir ivaleyst ikki vænta, aftaná øll rópini og geylini. Fólkaflakkurin fekk forpurrað úrslitið av fólkaatkvøðuni — hann aleina.

Løksins var so endi á hesum marghättliga sjónleiki. Næstu tvey valini kom so glæsiliga bakkasti. Flokkurin minkaði tá til ein hóskaði minniluta; slíkur litil minniluti er vandaleysur, ja, kann við góðari viðferð gerast nokkso fittur.

Men ver varin. Ein kjenner sine lus på gangen.

Til seinast hesi fáu orð til Dagblaðið. Aftur eru tit byrjaðir at meyla um ibúðir landsstýrismanna v.m., hattar rópar ein á góðum føroyskum »at rógva aftur«. Álvarta, tos, nú mátti verið tíð at tagt við hasum og skammast, vit liva ikki í 1944.

Nólsoy, 26.6. 1967.

Teir vistu einki

Fýra ár eftir at Kenya hevði fingið sjálfstýri, komu nú um dagarnar tveir kikuyo-stríðsmenn fram úr skógini at spyrja, hvussu stóðan var hjá mau-maurunum, sum í fimtiárunum bardust fyri sjálfvæði undir núverandi forsetanum Keny-

Lýsing

Sum hjálparmann hjá býarverkføðinginum í Tórshavn verður søkt eftir ungum teknikarar. Arbeiði hansara verður meginpartin at rokja eftirlitið við allari húsabygging og viðgera byggimál.

Lønin verður samsvarandi vanligt galdandi reglur í tí fakfelag, viðkomandi hoyrir heima í.

Umsóknir við avriti av prógvi, viðmælum og tilíkum skulu verða býarverkføðinginum í hendi í seinasta lagi tann 15. august 1967

Tórshavn, 1. juli 1967.

Býarverkføðingurin

Teir
tiltiknu
NILFISK
dustsúgv-
ararnir

Pf. MARIA POULSEN & Co.

TLF. 2000

TÓRSHAVN

TLF. 2001

Tryggingarsambandið
FØROYAR

Føroya Krigsstrygging Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging - 1090
Føroya Brunatrygging - 1098
Føroya Vanlukutrygging - 1466

Vit tryggja:

Bátar, skip, vørur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar elga at tryggja í landsins egna trygging.

Haldið Sosialin!